

Matej Meštrović: Moje je da sjednem i sviram

Album Mateja Meštrovića večeras je predstavljen u zagrebačkoj Laubi

12. OŽUJKA 2019. U 21:43 AUTOR [Branimir Pofuk](#)

Dizajneri američke diskografske kuće Parma Recordings pogodili su kako se trenutačno osjeća Matej Meštrović kada su na omotnici njegova najnovijeg CD-a njegovu fotografiju montirali na vrh kugle zemaljske. Osjećaj hrvatskog pijanista i skladatelja da je na vrhu svijeta itekako je opravdan. Njegov prethodni album s obradom Vivaldijevih Godišnjih doba za tri klavira, na kojem s Meštrovićem sviraju Matija Dedić i Hakan Ali Toker, postigao je veliki uspjeh na svjetskom tržištu kamo ga je također lansirala Parma Recordings pod svojom etiketom Navona Records.

Napunio Carnegie Hall

Uz pomoć vrlo dinamične diskografske kuće Meštrović je pred 2800 slušatelja u prepunom Carnegie Hallu uz američki Distinguished Artists Orchestra pod ravnanjem hrvatskog dirigenta Mirana Vaupotića praisveo u travnju prošle godine svoju Dunavsku rapsodiju za klavir i orkestar.

Već tada je Parma imala u planu novi Meštrovićev CD koji je večeras predstavljen pred mnoštvom uzvanika u zagrebačkoj Laubi i koji će uskoro biti pušten na svjetsko tržište. Kako je u svom temperamentnom govoru rekao sam Meštrović, zbog visokih marži trgovaca s kojima se on kao autor ne slaže, CD neće biti moguće kupiti u hrvatskim CD-shopovima, ali domaća publika može ga već sada naručiti preko Amazona, a bit će i u ponudi svih ostalih najvećih glazbenih platformi.

Album pod naslovom "3 Rhapsodies" donosi četverostavačnu Dunavsku rapsodiju, potom jednostavačnu Kinesku rapsodiju praisvedenu lani u Lisinskom u Off ciklusu Zagrebačke filharmonije te najnoviju trostavačnu Novoenglesku rapsodiju. Američka kuća tako će svijetu predstaviti kompletno hrvatski glazbeni proizvod. CD je snimljen od 26. do 28. lipnja 2018. u Lisinskom s orkestrom Zagrebačke filharmonije, kojoj je ovo prvi album s američkom etiketom.

<https://www.vecernji.hr/kultura/matej-mestrovic-moje-je-da-sjednem-i-sviram-1306222>

Dirigirao je Miran Vaupotić, glavni selektor kuće Parma Recordings djela suvremenih skladatelja sa svih strana svijeta. Producent albuma je Krešimir Seletković, uz Boba Lorda u ulozi koproducenta, snimatelji su Filip Vidović i Neven Marinac, a izdanje krasi i fotografije Dragutina Škreblina sa snimanja u Lisinskom. Osim kineskih virtuozna na tradicionalnim kineskim instrumentima koji sviraju u Kineskoj rapsodiji, Meštrović je u Dunavskoj rapsodiji angažirao još nekoliko hrvatskih glazbenika. To su Marjan i Svetlana Krajna na harmonici i tamburi, Alan Kanski na cimbalu i Dani Bošnjak na fruli. Za Meštrovića ovo je prvi projekt u kojem se mogao posvetiti isključivo svom poslu.

– Meni je ovo sasvim novo iskustvo, da se ne moram brinuti ni o čemu, nego samo doći u dvoranu, sjesti za klavir i svirati. O svemu ostalom brinu se profesionalci iz Parma Recordingsa. Kako još uvijek nisam navikao da se ne moram sam brinuti o svakom tehničkom detalju, Miran mi ponekad mora i izričito zabraniti da se ne petljam u posao drugih – kaže Meštrović smijući se.

Poticaj za treću rapsodiju, posvećenu sjevernoameričkoj regiji Nova Engleska, Meštroviću je bila činjenica što upravo u tom lijepom predjelu SAD-a sjedište ima Parma Recordings, a skladba ima i osobnu posvetu Bobu Lordu.

– Svi koji me poznaju znaju da strpljenje baš i nije jedna od mojih vrlina. Zato me i Bob često mora podsjećati na naslov jedne moje ranije kompozicije “Poco a poco”, što na talijanskom znači “malo pomalo”. Baš zato sam tu skladbu pod tim naslovom pretvorio u lijep polagani treći stavak Novoengleske rapsodije s posvetom Bobu – kaže Meštrović. Još jedno novo iskustvo za njega je i to što je ovo prvi njegov projekt u koji, osim silnog rada, truda i kreativnosti, nije morao ulagati i vlastiti novac. Osim američke tvrtke, najveću zaslugu za to ima Hrvatsko društvo skladatelja koje je u okviru svog natječaja “International” projektu Meštrovićevih rapsodija za klavir i orkestar udijelilo 150 tisuća kuna potpore za promociju hrvatske glazbe u svijetu. Zato je na CD-u otisnut i logo HDS-a i ZAMP-a, a pripomogli su i Ured za kulturu Grada Zagreba, Hrvatska liga protiv raka i **Hrvatska turistička zajednica.**

Hrvatski John Williams

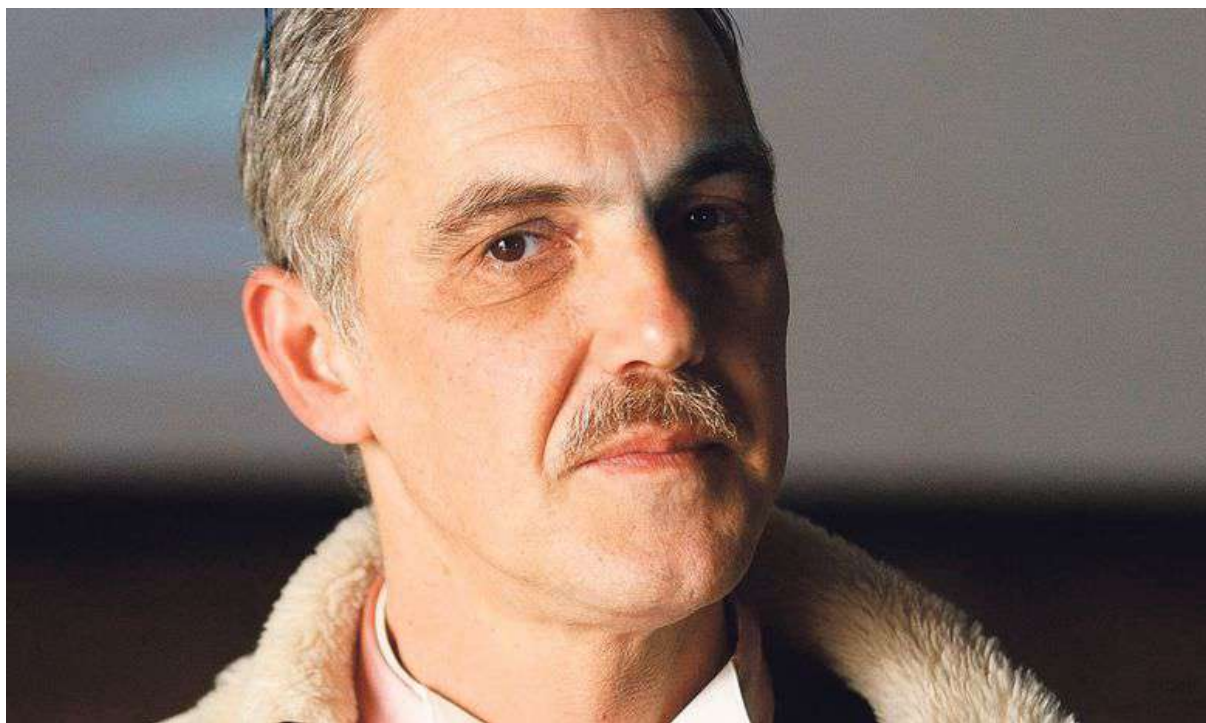
Od večeras, nakon što je premijerno prikazan na velikom platnu u Laubi, na YouTubeu se može pogledati i videospot koji je montirao i režirao sam Meštrović, kombinirajući stavak svoje Dunavske rapsodije s predivnim snimkama velike europske rijeke.

U međuvremenu je iz Amerike stigla i prva sjajna kritika. Jedan od kritičara kojem je Parma Recordings novi album poslala na preslušavanje i ocjenu nazvao je Mateja Meštrovića hrvatskim Johnom Williamsom. To je samo utvrdilo Meštrovićev osjećaj da je na vrhu svijeta. Što nipošto ne znači da već nema spreman i gotovo završen sljedeći projekt.

KAKO JE NASTAO AMERIČKI ALBUM MATEJA MEŠTROVIĆA Romantične rapsodije za pohod na 'vrh svijeta' suvremene klasike

• AUTOR: [Aleksandar Dragaš](#) OBJAVLJENO: 15.03.2019. u 08:30

“3 Rhapsodies For Piano And Orchestra” u izdanju uglednog američkog diskografskog nakladnika svoju “live prezentaciju” trebao bi doživjeti u okviru Zagreb Classica na Trgu kralja Tomislava

Kreativan, genijalan, lud, uporan, ambiciozan, dovitljiv, zabavan, posvećen, strastven, inteligentan, zanesen, fokusiran.

Takvim me se ponovo dojmio kompozitor i pijanist Matej Meštrović u Laubi na zagrebačkom predstavljanju albuma “3 Rhapsodies For Piano And Orchestra”. Značajan je to događaj i za njega osobno i za Zagrebačku filharmoniju koja je pod ravnanjem dirigenta Mirana Vaupotića od 26. do 28. lipnja prošle godine u Lisinskom s Matejom snimila “Danube”, “Chinese” i “New England” rapsodije koje je na spomenutom albumu objavio američki diskografski nakladnik Navona iz sustava Parma Recordings.

Navona je 2017. godine već objavila jedan Matejov album, “4 Seasons For 3 Pianos”, njegovu pijanističku preradu glasovitog Vivaldijevog djela koju je izveo s Matijom Dedićem i Hakanom Alijem Tokerom. Na američkom Global Music Awardsu s tim je projektom osvojio dvije nagrade, s prethodnim “My Face Music Book” jednu na Solo.Piano.com, a s “Eat Suite” (realiziranu sa Sudar Percussionom) Independent Music Award za 2014. godinu.

<https://www.jutarnji.hr/kultura/glazba/kako-je-nastao-americki-album-mateja-mestrovica-romanticne-rapsodije-za-pohod-na-vrh-svijeta-suvremene-klasike/8484332/>

Bajkoviti spot

No, "3 Rhapsodies For Piano And Orchestra" je veliki iskorak čak i za kompozitora i pijanista koji se ne srami težiti uspjesima i koji klasičnoj glazbi, ako treba, pristupa i u stilu filmskog spektakla. U Laubu je uz pomoć Motovun Film Festivala dovukao platno divovskih dimenzija, samo da pozvanima prikaže video-spot za "Birth Of A River", prvi stavak "Danube Rhapsody" koji je dva mjeseca osobno stvarao digitalnom animacijom fotografija Dunava.

Bajkovito je jedina riječ koja mi pada na pamet a propos tog spota, tek jedno od sredstava promocije za novi Matejev album realiziran uz hvalevrijednu pomoć HDS/ZAMP-a koji je kroz program "Internacional" osigurao 150.000 kuna za njegovu realizaciju, a na čiji je iznos Parma Recordings morao osigurati još barem toliko novca.

Kako smo čuli od tajnika HDS-a Antuna Tomislava Šabana, Parma je uložila bitno više, a Mateja sredinom travnja 2018. uvela i u Carnegie Hall kao prvog hrvatskog glazbenika i kompozitora koji je u toj dvorani izveo vlastito autorsko djelo. Bila je to "Danube Rhapsody", dok je "Chinese Rhapsody" praižvedbu uz Zagrebačku filharmoniju doživjela početkom veljače 2018. godine u zagrebačkom Lisinskom. Zajedno s "New England Rhapsody", kako reče direktor Mirko Boch, Zagrebačka filharmonija trebala bi sve tri rapsodije izvesti s Matejem u okviru ovoljetnog Zagreb Classica na Trgu kralja Tomislava.

Kako reče Matej, koji "voli raditi win-win projekte", album "3 Rhapsodies For Piano And Orchestra" (na koji je potrošio dvije godine i dvije tisuće stranica notnih zapisa) ujedno je i prvi album Zagrebačke filharmonije za jednog američkog diskografa. Parma Recordings i HDS/ZAMP prvi, kasnije i **Hrvatska turistička zajednica** i Ured za kulturu grada Zagreba su to prepoznali, ali kako reče Matej, ne i Ministarstvo kulture.

Pijanist Hakan Ali Toker, producent Bob Lord iz Parma Recordingsa i Matej Meštrović na predstavljanju albuma u Laubi

<https://www.jutarnji.hr/kultura/glazba/kako-je-nastao-americki-album-mateja-mestrovica-romanticne-rapsodije-za-pohod-na-vrh-svijeta-suvremene-klasike/8484332/>

Snaga osobnosti

No, umjesto kuknjave oko uglavnom netransparentnog načina rada institucija ove jadne države, radije se posvetimo glazbi i Mateju za kojeg Bob Lord, izvršni producent Parma Recordingsa i albuma "3 Rhapsodies For Piano And Orchestra", kaže: "S Matejom sam počeo raditi jer me impresionirala snaga njegove osobnosti i glazbene vizije za koju točno zna kako da je sprovede u djelo. Teško je danas naći takve ljude, a Matej je uz to i unikatan, originalan i drugačiji. Jako mi se dopalo i što je njegova glazba kombinacija visoke umjetnosti i popa te kao takva prijemčiva i slušljiva. Važno je da ljudi razumiju glazbu i mislim da je zbog te osobine Matej u poziciji da napravi nešto jako veliko diljem svijeta. Obožavam tog momka."

Rekoh Lordu prije promocije, a to sam nakon prezentacije albuma ponovio i Mateju, da ga doživljam poput velikog kompozitora romantične klasične glazbe 19. stoljeća koji na našu sreću živi u 21. stoljeću. "To je vrlo zanimljivo opažanje jer Matej se doista doima da je iz ovog, ali i nekog drugog vremena. No, rekao bih da nam je stigao baš u pravom trenutku jer danas u suvremenoj klasičnoj glazbi i diskografiji slušatelji trebaju ljude njegovog karaktera. Previše skladatelja pokušava u glazbi stvoriti nešto intelektualno prezahtjevno, a premalo onih koji stvaraju s toliko emocija i željom da publika njihovu glazbu osjeća srcem, no da ista ne trpi na kvaliteti", zaključuje Bob.

Romantične vizije

Matej ponovo osvaja melodioznošću i emotivnošću, dječjačkom zaigranošću i romantičarskom zanesenošću. Dirljivo nježni drugi stavak "Poco a poco" iz trostavačne "New England Rhapsody" skladao je još prije 30 godina da bi tek sada zaživio kao snimljeno djelo unutar rapsodije u kojoj je krenuo i tragom Dvořáka kad je otkrivao "Novi svijet". Jednostavačna "Chinese Rhapsody", pak, inspirirana je s četiri tradicionalne kineske melodije, da bi u njoj bešavno spojio istočnjačku i zapadnjačku glazbu što je zbog različite naravi tih "glazbenih sustava" vrlo zahtjevno. U "Danube Rhapsody" kroz četiri stavka zadivljujuće je "ozvučio" tijek te velike rijeke koja spaja tako raznolike gradove, regije i zemlje, a time i glazbene tradicije.

U njoj se Matej, zahvaljujući i tamburi (Svetlana Krajna), harmonici (Marjan Krajna), cimbalu (Alan Kanski) i fruli (Dani Bošnjak) poigrava narodnim glazbenim motivima na tragu Bartoka i odmjerava s Lisztovom zaigranošću, plesnošću Čajkovskog i ritmičnošću Rahmanjinova, neoklasicizmom Prokofjeva i romantičnim vizijama nalik Schumannovim i Smetaninim pa i silovitošću nalik onima iz Wagnerovih uvertira. Pojednostavljeno, Matej klasičnoj glazbi pristupa hrabro i promišljeno, neopterećeno i ozbiljno, strastveno i inteligentno, ambiciozno i s osjećajem za mjeru; tretira i klasiku i sebe kao što rock zvijezde tretiraju sebe i rock glazbu, odnosno sa željom da je "dobace" do što više ljudi. Zapravo, ovodobni rokeri bi u tom pogledu štošta mogli naučiti od Mateja, pravog rock stara klasične glazbe.

<https://www.jutarnji.hr/kultura/glazba/kako-je-nastao-americki-album-mateja-mestrovica-romanticne-rapsodije-za-pohod-na-vrh-svijeta-suvremene-klasike/8484332/>

Impresivna svjetska premijera novog albuma i spota Mateja Meštrovića

13.03.2019.

U utorak, 12. ožujka u zagrebačkoj Laubi, upriličeno je svjetsko predstavljanje albuma „Tri rapsodije za klavir i orkestar“ skladatelja i pijanista **Mateja Meštrovića**. Premijerno je prikazan i impresivni video spot za prvi stavak „Dunavske rapsodije: Rođenje rijeke“ čiji je redatelj također Meštrović.

U organizaciji Hrvatskog društva skladatelja i službe ZAMP, uz partnerstvo s Motovun film festivalom, predstavljanje je okupilo brojne štovatelje stvaralaštva Mateja Meštrovića kojeg je američka kritika već proglasila „*hrvatskim Johnom Williamsom*“. Bila je to prilika i za poslušati cijeli album „3 Rhapsodies for Piano and Orchestra“ kojeg je Meštrović snimio sa Zagrebačkom filharmonijom za svjetsko tržište, u izdanju ugledne američke diskografske kuće Parma Recordings.

Okupljene su ispred organizatora pozdravili **Milan Majerović-Stilinović** i **Antun Tomislav Šaban**, glavni tajnik HDS-a, te **Mirko Boch**, ravnatelj Zagrebačke filharmonije kojoj je ovo prvo izdanje za američko tržište. Također, najavio je i veliki nastup s Meštrovićem u sklopu nadolazećeg „Ljeta na Tomislavcu“.

Rhapsody dream-team: Krešimir Seletković, Bob Lord, Matej Meštrović, Mirko Boch i Antun Tomislav Šaban

Producent i glavni direktor izdavačke kuće Parma Recordings, **Bob Lord**, doputovao je iz Amerike i podijelio svoje dojmove o umjetniku: „Kad sam prvi put upoznao Mateja, bio sam uvjeren da je izvanzemaljac. Sad sam siguran da je tako. Matej je rijetkost, danas je zaista teško naći umjetnika koji poštuje tradiciju forme istovremeno stvarajući nešto potpuno jedinstveno. Zahvalan sam na suradnji s Hrvatskim društvom skladatelja i smatram kako nije pitanje hoće li Matej dobiti i neko američko priznanje za ovaj projekt – pitanje je samo kada!“.

„Radite s uvjerenjem, sa srećom i radite kvalitetne stvari“, poručio je Matej Meštrović na početku svog obraćanja brojnim prijateljima i uglednicima u publici. „Nakon trideset godina, prvih skladateljskih pokušaja i ispisivanja nota na prastarom računalu Atari, stigao sam do Carnegie Halla i to je dokaz o rezultatima napornog rada. Radim neprestano i, umjesto jednog albuma, volio bih objaviti bar tri godišnje. Zahvaljujem svima koji su prepoznali ovaj projekt i podržali njegov razvoj, mislim da je to dobitak za sve uključene. Imam još mnogo volje i želje za nastavak!“, zaključio je Meštrović koji je za ovaj projekt prošle godine dobio od HDS-a 150.000 kuna potpore kroz natječaj „International.“

Uslijedio je najimpresivniji dio večeri, prikazivanje 8-minutnog videospota, kojeg je višestruko talentirani Meštrović sam snimao, animirao i montirao protekla 3 mjeseca. Snoviti prizori Dunava u Hrvatskoj, ali i ostatku Europe, uz glazbenu izvedbu Meštrovića i Zagrebačke filharmonije spojeni su u vizualno glazbenu fantaziju kakvu se rijetko može vidjeti i čuti.

Danube Rhapsody M. Meštrović

Album „3 rapsodije“ u svjetsku distribuciju kreće 22. ožujka. Želimo mu dugo i uspješno putovanje pozornicama svijeta!

Matej Meštrović: Moj cilj je Grammy!

07.03.2019.

Skladatelj, pijanist i dobitnik HDS-ovog natječaja International, **Matej Meštrović**, predstaviti će svoj album "3 Rhapsodies for Piano and Orchestra" na ekskluzivnoj promociji u zagrebačkoj Laubi, 12. ožujka. U organizaciji HDS-a i službe ZAMP te partnersku potporu Motovun Film Festivala, posjetitelji Laube prisustvovat će i premijeri videa za "Dunavsku Rapsodiju" čiji je redatelj upravo Meštrović!

Dan ovog talentiranog i svestranog umjetnika trebao bi trajati bar 50 sati da stigne sve što je naumio i planirao. No, i u ovom običnom 24-satnom, uspjeli smo nakratko uhvatiti Mateja i saznati više o bogatoj glazbenoj godini iza njega...

Pred nama je, 22.ožujka, svjetska premijera albuma „3 Rhapsodies For Piano And Orchestra“ kojeg si snimio sa Zagrebačkom filharmonijom. Kako je teklo to snimanje s obzirom na logističku zahtjevnost tog projekta? Tko je tim koji je radio na izdanju?

Ovo je doslovce prvi projekt u mom životu da sam za njega radio samo dvije stvari: pisao note i vježbao klavir! Dirigent **Miran Vaupotić** i izdavač su mi, kao producenti, organizirali apsolutno sve! Ja sam poslao partiture i dionice te došao u Lisinski na termine snimanja. Tako bi trebalo biti uvijek, iako svi znamo koliko to, na žalost pogotovo kod nas u Hrvatskoj, nije moguće. No, PARMA Recordings inzistira na tome da njihovi umjetnici samo misle na glazbu, a ostalo je njihova obaveza i briga.

Realizaciju cijelog projekta od početka prati i Hrvatsko društvo skladatelja svojom financijskom i logističkom potporom...

Podrška koju sam dobio od HDS-a i ZAMP-a je pokrenula čitav projekt dajući mi vjetar u leđa. Upravo zahvaljujući natječaju "International" i potpori u iznosu od 150 tisuća kuna, moj izdavač PARMA Recordings uložio je svojih dodatnih 25 tisuća dolara u projekt "3 Rapsodije". To je ozbiljan novac koji je mene, kao profesionalca, pijanista i kompozitora, potaknuo i pružio mi veliku nadu. Kad postoji zaista kvalitetan projekt, on je kao takav i prepoznat od struke. No, da budemo iskreni, u ovom slučaju svi smo na dobitku, a to je moja formula po kojoj čitav život neumorno radim. HDS i PARMA Recordings dobili su projekt koji je izniman, Zagrebačka Filharmonija dobila je CD koji je prvi službeni CD Filharmonije za američko tržište ikada u povijesti Filharmonije, a ja sam dobio projekt iz snova i već sada prvu kritiku u Americi, koja kaže: „Mateja Meštrovića možemo nazvati hrvatskim John Williamsom...“.

U Laubi, 12.3., gledamo premijeru „Dunavske rapsodije“ na filmskom platnu. Ovaj put si, osim za glazbu, zadužen i i kao redatelj. O čemu se točno radi i na koji način si odlučio prikazati to djelo?

Budući da iza sebe imam nebrojene nagrade kao redatelj za vlastite video filmove, niti malo mi se nije bilo teško odlučiti napraviti video za prvi stavak Dunavske Rapsodije s kojim i počinje čitav CD. Glazba je ritam, video je ritam. Sve je ritam. Vjerujem da mnogi od nas slušajući glazbu zatvorenih očiju, ispred sebe vide neke slike, boje, odlutaju u maštu. Spot koji sam radio upravo je takav. Pokušao sam na jedan moderan način prikazati Dunav, rijeku koja je moćna, ali koja je i nježna. Veliki izazov mi je predstavljala činjenica da taj stavak traje gotovo 8 minuta, što je za video formu iznimno dugačko. No, apsolutno sam uvjeren da će se spot mnogima svidjeti jer su kadrovi, montaža, animacije, ali i glazba stvarno sjajni (smijeh). Ovdje moram iskoristiti priliku i zahvaliti brojnim partnerima koji su mi pomogli u realizaciji spota: HTZ, TZZG, Grad Zagreb i Hrvatska liga protiv raka.

Tvoj glazbeni život posljednjih se mjeseci vrti oko 3 rapsodije, Dunavske, Kineske i New England, koje su zaživjele svaka svojim životom – što povezuje ta tri kontinenta i čime je svaki od njih zaslužio rapsodiju?

Smatram da samo snimiti CD nije projekt, a tu često puta ljudi griješe, jer snime CD i govore: imam projekt. Drugim riječima, projekt treba imati puno veću priču, treba uvijek stremiti tome da sve bude zaokruženo. Danas se traži proizvod! 3 Rapsodije nastajale su u mojoj glavi nešto više od godinu dana, sve sam skupa započeo s idejom: želim napraviti veliki projekt za klavir i orkestar. Dunavsku Rapsodiju napisao sam prvu, kao četverostavačnu kompoziciju koja traje 30 minuta. Dunav protječe kroz 13 zemalja EU i želio sam sve to zajedno prikazati kroz glazbu. Jer glazba, pogotovo instrumentalna, govori univerzalnim jezikom i glazbom možemo povezati čitav svijet.

Nakon Dunavske, krenuo si na glazbeno putovanje ostatkom svijeta...

Upravo u tom povezivanju nakon Dunavske, napisao sam Kinesku Rapsodiju, kao narudžbu Zagrebačke Filharmonije za koncert "Kineska Nova Godina" prošle godine u velikoj dvorani Lisinski. Na tom koncertu svirali su 4 vrhunska solista iz Kine na

njihovim tradicionalnim instrumentima sa Zagrebačkom Filharmonijom i meni je pripala čast napisati 12-minutno djelo za sva 4 solista, Filharmoniju i klavir. I na kraju, budući da sam ekskluzivni PARMA Recordings umjetnik, odlučio sam treću rapsodiju posvetiti upravo svom izdavaču koji je smješten u Americi, u državi New England. Na taj način, zaokružio sam jedno veliko orkestralno putovanje, s tradicijskim instrumentima iz Hrvatske, Kine doputovavši sve do Amerike. Drugi stavak New England Rapsodije, "Poco a poco", napisao sam s 19 godina i već tada imao viziju kako će taj stavak jedan dan biti drugi stavak mojeg koncerta za klavir i orkestar. Nakon 30 godina, dočekao sam taj dan!

Što priželjkuješ od američkog izdanja albuma?

Jedan od naših ciljeva je nominacija za Grammy!

Od našeg posljednjeg razgovora prošlo je godinu dana - u tom periodu, između ostalog, održao si i nastup u glasovitom Carnegie Hallu. U kakvom ti je sjećanju ostao taj nastup i koje lekcije i nosiš sa sobom iz New Yorka?

Lekcija broj 1: vrijeme strahovito brzo prolazi. Šalu na stranu, ono što moram istaknuti jest činjenica je da sam u Carnegie Hallu nastupio kao pijanist i kao kompozitor te da sam tamo imao praizvedbu "Dunavske Rapsodije" za klavir i orkestar, kao jedini hrvatski kompozitor u povijesti koji je u toj prestižnoj dvorani imao praizvedbu. Iskustva su senzacionalna, a poruke koje iz njih mogu izvući vrlo su jednostavne: rad, rad i samo rad.

Iza mene je 45 godina da svaki dan živim i radim glazbu. Carnegie Hall nije došao preko noći, naprotiv, iza mene su tolike neprospavane noći da ih ne mogu nabrojati. No poruka je veoma jasna: sve se može, samo treba živjeti glazbu!

Sam nastup u poznatoj dvorani je bio posebno živopisno iskustvo...

Dvije anegdote iz Carnegieja: na generalnoj probi, tri sata prije koncerta, pukla mi je žica na klaviru! Organizatori su ostali u čudu budući da se radi o Steinway klaviru, no reagirali su sa osmijehom i zaključkom da u posljednjih desetak godina nisu imali slučaj da je nekome pukla žica na klaviru tamo u toj dvorani. Moj producent, Bob Lord, odmah mi je dao nadimak "The Stringbreaker" i rekao: "Tako se treba zvati tvoj slijedeći solo album - The Stringbreaker". Nakon koncerta, organizator mi je poklonio tu strganu žicu i ona čeka trenutak da se nađe na naslovnici mojeg budućeg solo klavirskog CD-a.

Druga anegdota: dva mjeseca prije Carnegieja imao sam praizvedbu "Kineske Rapsodije" sa Zagrebačkom Filharmonijom u Lisinskom kojem je ravnao maestro Jonathan Griffith. Na kraju koncerta, maestro Griffith, 4 solista iz Kine i ja izlazili smo nekoliko puta na poklon, a ja sam za tu priliku pripremio selfie stick bez da sam to ikome najavio. Za vrijeme poklona, iznenadio sam i maestra i soliste uzevši selfie stick i napravio nekoliko selfija sa svima njima. To se toliko svidjelo maestru da je, po

povratku u New York, on kao organizator mojeg nastupa u Carnegie Hallu od njih tražio i dobio posebnu dozvolu da na pozornici nakon nastupa smijem napraviti selfie. To sam i učinio!

I dalje si, uglavnom, i umjetnik i manager i roadie i vozač i tehničar za svoje projekte. Kako to u praksi izgleda? Kakva iskustva imaju tvoji inozemni kolege te što hrvatska kulturna i kreativna industrija može naučiti od njihovog primjera?

Otkad sam postao ekskluzivni umjetnik PARMA Recordingsa, sve manje i manje sam roadie, a sve više i više pišem glazbu i vježbam klavir. Ovog ljeta imao sam turneju po Kini sa svojim trijom Expresto u kojem sviraju Kristina Bjelopavlović i Borna Šercar. Obišli smo 11 gradova po Kini, rasprodali više od 10 tisuća ulaznica. Ono što hrvatska kulturna i kreativna industrija trebaju je svesti administraciju na minimum! Da se nas kreativce potakne da radimo, ako želimo svirati na Marsu da nam se to i omogući, a ne da nas gleda kao da smo s Marsa pali. Ne zaboravimo da je da udruga Dunav Art dvije godine pokušavala pronaći model da se Dunavska Rapsodija izvede u Vukovaru, a s druge strane PARMA Recordings je, nakon što sam im poslao note, za mjesec dana organizirala svjetsku praizvedbu u Carnegie Hallu!

Koliko si upoznat s nedavnim izglasavanjem EU Direktive o autorskom pravu? Kako očekuješ da će se ona odraziti na tebe i tvoje kolege autore?

Mislim da je uvijek novac u pitanju, a novac nas sve koči u kreativnom razmišljanju. Ja ne stvaram muziku radi novca nego radi muzike. I što se mene tiče, svirao bih svaki dan, svugdje i besplatno.

Za kraj, što za tebe priprema 2019. godina, imaš li već neke konkretne planove?

Imam vrlo jasne planove, obaveze, kalendar stvaranja i pisanja glazbe za slijedeća 3 albuma do 2021.

Svjetska premijera CD-a Mateja Meštrovića

Autor: Maroje Vučičević/V.M./HRT
13. 03. 2019. prije 1 dan

Naš poznati pijanist i skladatelj Matej Meštrović predstavio je CD koji je snimio na poziv najpoznatije svjetske diskografske kuće za ozbiljnu glazbu Parma Recordings.

Tri rapsodije za klavir i orkestar, snimljene uz **Zagrebačku filharmoniju** pod ravnanjem maestra **Mirana Vaupotića**, svjetsku su premijeru doživjele sinoć u zagrebačkoj **Laubi**.

Uvijek vizionarski energičan, Meštrović je svoje tri rapsodije - Dunavsku, Kinesku i Američku - skladao i izveo u pratnji Zagrebačke filharmonije, a sada je predstavljen i osmominutni spot za *'Dunavsku rapsodiju'*.

- Ja nikad ništa ne radim proračunato, ne radim matematički, ne komponiram matematički, iako, kad sagledamo svaki moj projekt u cjelini, naravno da je pažljivo planiran. No, glazbeno gledajući, uvijek je spontan jer dolazi iz velike ljubavi prema glazbi koja me nosi i tjera da pišem i stvaram, kaže **Matej Meštrović**.

Bob Lord na čelu je jedne od najvažnijih kuća za ovu vrstu glazbe, a Mateja Meštrovića smatra jedinstvenim.

- Kad sam upoznao Mateja, mislio sam da je izvanzemaljac. On je zaista jedan od najoriginalnijih i najzanimljivijih glazbenika koje sam upoznao u životu. Jako me zanimaju umjetnici koji rade nešto novo i svježije. Kada poslušate Mateja i njegovu kombinaciju stilova, jasno je da to nitko drugi tako ne radi, ističe producent i vlasnik tvrtke Parma Recordings **Bob Lord**.

Ovo je ujedno prvi izlazak na američko tržište Zagrebačke filharmonije u njezinoj 150-godišnjoj povijesti. Izdavač najavljuje da bi album mogao biti nominiran za **Grammyja**.

- Uvijek je interesantno raditi neke druge stvari. To pokušavamo zadnjih nekoliko godina. S Matejom je to stvarno posebno. Veselimo se izaći na novo tržište. Prije nekoliko godina smo izašli na azijsko tržište, a to američko je posebno. Mislim da će to biti veliki uspjeh za Zagrebačku filharmoniju zajedno s Matejom Meštrovićem, napominje ravnatelj Zagrebačke filharmonije **Mirko Boch**.

Zanimljivo je da je prošlogodišnji Meštrovićev koncert u **Carnegie Hallu** američka kritika proglasila senzacionalnim, usporedivši ga s oskarovcem - skladateljem filmske glazbe **Johnom Williamsom**.

